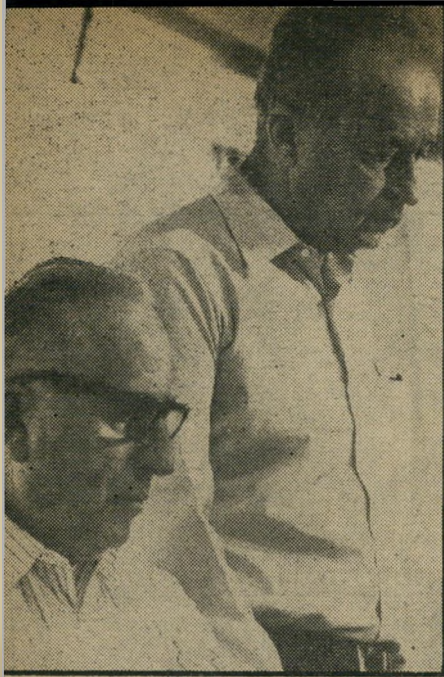

המזימה להכשלת מסקנות בן-שחר

רבין ומשך - האוצר לקח

פאלסטינאים, על האינפלציה בשבע-מאות השנים האחרונות. העלה כי האינפלציה היתה תשובת המעמד השליט לתביעות השכר של העובדים. היא גוברת ככל ש' העובדים מאורגנים יותר ומשיגים יותר. אם בודקים מה קורה בישראל בימים אלה, מתגלה כי:

מאז מילחמת אוקטובר ועד היום ירד השכר הריאלי לעובד ב-10%—12%! באותה תקופה נרדן התוצר הלאומי הריאלי, ההכנסה הלאומית והצריכה הפרטית הריאלית — ב-3% לפחות.

לשם השוואה: בשלוש שנות המיתון לא ירד השכר הריאלי במימדים גדולים כמו בתקופה שחלפה מאז מילחמת אוקטובר. כאשר יורד ערכו של השכר ובהרבה גדלה ההכנסה הלאומית, הרי שהלא-שכר רים מקבלים מההכנסה הלאומית יותר על חשבון השכירים. דבר זה מוביל להגדלת הצריכה הפרטית — לא של השכירים, אלא של עצמאיים למיניהם.

מסקנה: הממשלה השקטת מאז אוקטובר, גורמת לירידת השכר ולהעשרת הלא-שכירים. הדרך לי כך היא, מחד, במניעת תוספות שכר בשיתוף-פעולה של ההסתדרות ובהורדת ערך השכר עקיף אינפלציה.

שרהאוצר מדבר גבוהה-גבוהה על קיי צורך הוצאות הממשלה. בפועל, קובע מאז בנק ישראל (עמוד 6) כי הממשלה הזרימה בחודשים שקדמו לפיחות שני מיליארד לירות לשוק. לשם מה היא עשתה זאת? התשובה לכך מופיעה בחוברת התקציב הלאומי, עמוד 9:

«מיספר פעמים במשך השנה שעברה נוצרו מצבים של ציפיות חזקות בקרב הציבור לעלויות מתירים מהירות. עקב שינויים בשיעורי המיסים ובשערי-החליפין של הליירה. לכך נודעו השפעות גדולות על הצריכה הפרטית ועל מאזן התשלומים והיתרות. גלי הירידה רכישות אחרים הניתן מוצרים בני-קיימא ומוצרים אחרים הניתן ניס לאגירה. הגדילו את הצריכה הפרטית, ובשל המרכיב הגבוה של יבוא בסעיפים אלו חל גידול מהיר יותר בנייר-עזר. כן היה ככל הנראה, רכישות ספקולטיביות של מטבע-חוץ ועיכוב בהעברת מטבע-חוץ לארץ. דברים שהשפיעו במישרין בכיוון של הורדת יתרונות מטבע החוץ. האוצר, הוא שספק את הליירות דרכישות הספקטיות והספקולטיביות. אגב, בהתאם לתזונו המכס, היבואנים למיניהם לא הצהירו על מס-פיחות בשווי של שניים-ארבע מיליארד לירות!

אולם האוצר ממשיך בתזומת כספים אינפלציונית לשוק: בשלושת החודשים הראשונים של 1975 הזרים האוצר לשוק עוד מיליארד ושמנונים מיליון לירות, ומאז אוקטובר האחרון ועד סוף מארס, היינו משך המישה חודשים, הזרים האוצר לשוק 1.8 מיליארד לירות והגדיל את אמצעי ה' השלום ב-22%!

המסקנה המוכחת היא שהממשיכה הנוכחית נוקטת מדיניות מכוונת של אינפלציה דוהרת, כדי לרכס במישקל השכר ולהעני שור עוד יותר את השכבות בע' לתחתון שהממשלה מייצגת אף תן. לא לשווא מתחיל ראשיהממ' שלה יצחק רבין במערכת נגד ה' איגודים המיקצועיים, במקביל ל' כירסום של רבינוביץ בהישגני השכר של העובדים.

ועדת בן-שחר מציעה הבטחת כוח הקנייה הריאלי של השכר על-ידי הצמ' דת השכר ברוטו וכן המיסים עליו. למדד

התיקים, אינם בודקים כלל עשרות אלפי עצמאים המשלמים מס לפי תחשיב ענפי. הדרך היחידה לבצע את המלצות בן-שחר היא העתקה של שיטת המס האמריקאית. בארצות-הברית מזהיר כלל האוכלוסין ל' מס-ההכנסה מדי-שנה, ואנשי המס בודקים 5% מכלל התיקים. בבדיקה מסוגת אבל יעילה.

למעלים צפוי עונש של עשרות שנות מאסר ומאות אלפי דולר קנסות — העונש שים שם כבדים פי-חמישים (!) מאשר ב' ישראל, והם הגורם המרתיע מפני העל-מות. בישראל מרוויח המשתמט גם אם הוא נשפט ונענש, שכן הקנס כה מגוחך וירידת ערך הכסף כה גדולה, שכדאי ל' התדיין בבית-מישפט ולהפסיד — מאשר לשלם בזמן.

אין כל סימן לכך שמינהל-הכנסות המדינה מנסה לשנות את שיטת הגבייה הנוכחית. יחייבו את הכל לנהל חשבונות, אך לא ישנו את שיטת הביקורת והעניי שהתוצאה:

זרם אדיר של הצהרות יציף את מנגנון-המס, יחסם כל אפשרות לעבודה פדירה, ואז יכריזו המת-נגדים לגביית מס-אמת מן העצי מאיים כי לא ניתן לממש את המ' לצות בן-שחר.

סכנה שנייה טמונה בלהב השני, הקטנת המיסים הנגבים כיום. אחד המרכיבים ה' חיוניים הדרושים להצלחת הרפורמה ה' צפויה הוא האפקטיביות של ההורדה ה' דרסטית מיסוי, בדיבדד עם הגברת ה' גבייה. כוונת בן-שחר היתה, כי ביולי השנה יחלו בגביית מס לפי המלצות ה' ועדה.

מה מציע האוצר? לעשות ממוצע שנתי של שיעורי המס הנגבים כיום, בחודשים השוטפים, עם שיעורי המס המומלצים על-ידי בן-שחר החל מחודש יולי, ולחייב את הכל לשלם את הממוצע בתקופת המעבר. הנימוק לממוצע זה הוא הרצון למנוע הקטנת הכנסות גדולה הצפויה כתוצאה מהורדת המיסים בלהב הראשון. בן-שחר פתר זאת על-ידי הלהב השני.

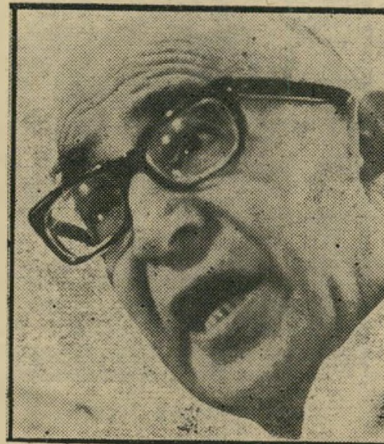
אבל מאחר שאין לאוצר כל רצון לבצע את הלהב השני, הוא חושש כי ביצוע של הלהב הראשון יגרום שואה בהכנסות. וכדי להקטין את הנזק — עושים ממוצע. התוצאה: ההלם של מימוש המלצות ה' וועדה יפרט למעות קטנות. חסרות משמ' עות אפקטיבית.

החשש: הזמני יחפוך קבוע. מי יודע מה צפוי בקיץ? אולי תהיה מילחמה, או משבר, ואז יגידו כי דוחים את הביצוע המואש של ה' המלצות, וביתנים יושארו שיעוי רייהינניים כגורם קבוע.

מזימה זו להכשיל את מסקנות הוועדה, צריכה להביא לגיוס מלא של כל שוחרי שינוי מישטר המיסוי במדינה. להדיפתה. הרוצים בהכשלתה הם גורמים כיבדי-מישקל, היונקים כל השנים מבורי-השומן של המדינה, באין-מפריע.

ה'ודש ימים לאחר פירסום הדין-וחשבון של ועדת חיים בן-שחר (חב"ש), והתחייבות הגיבית של שרה-אוצר לקבלו ככתבו וכלשונו, כבר נראים סימני כירסום בהמלצות.

חב"ש עצמו ממשיך את המלצות ועדתי למיסורים. הלהב האחד הוא הורדה ב-2500 לירות לחודש, הלהב השני הוא הגברת דראסטית של הגבייה מן השכבות שאינן משלמות כיום מס-אמת. (וכבר ציי' נה הוועדה כי בשנת 1974 היו לפחות עוד

רבינוביץ - האוצר נתן

הכנסות של שישה מיליארד לירות שלא חוייבו במס. הממונה על הכנסות המדינה חייב צריך לאכול את כובעו קבל עם ועדה, עת קיבל בימים אלה את תזונו הוועדה. חודשיים בלבד אחרי שהצהיר תגיבית כי אין כמעט העלמות מס-הכנסה, וכי שיעורו אינו מגיע למיליארד לירות.

כשם שמספריים אינם חותכים בלי פעולה של שני ההכבים גם' יחד, כך גם מסקנות הוועדה לא תצלחנה במשימה, אלא שתיהן כאחת.

הוגה, למרות שמנגנון מינהל הכנסות ה' מדינה עמל על תירגום המסקנות ללשון המעשה, מתגנב ללב החשש כי אט-אט ובשקט מרוקנים את המסקנות מתוכנן. ניסיון זה הוא צפוי ורואי.

מיבנה המיסוי הקיים לא נר' צר כנגד רצון רע או שרירותי של אדם מסויים, אלא בשל לחץ מת' מיד של שכבות באוכלוסיה הנר' נות ממיבנה המיסוי הקיים ונות' נות בתמורה את תמיכתן למו' לגת השילטון, המנציחה את שיטת המיסוי שמעשרה את השכבות התומכות בה.

שיטת המיסוי הקיימת מעדיפה את בעלי-ההון, פוטרת ממס את העצמאיים, שרובם המכריע לא משלם מס-אמת. אלה יעשו הכל כדי למנוע את ביצוע מסקנות בן-שחר, שעיקרן הוא דיווח מלא של כל העצמאיים ובעלי-ההון והובת גיהול חש' בנות על-ידי הכל.

השיטה האמריקאית

ב'רור כי בלי מהפכה בשיטה הנוכ' חית של גיהול מס-ההכנסה הקיים לא ניתן יהיה לבצע את המסקנות. כיום בודקים אנשי המס (בתיאוריה) את רוב

המדד יבטיח כי כוח-הקנייה של השכר נטו לא יקטן. אולם הוועדה אינה מגדירה מה יהיה המדד, וכישראל — מדד יו' קריהמחיה רחוק מלשקף את ה' התייקרויות. למעשה יש היום ב' ארץ שני מדדים: האחד לעבודה, והשני להון. לשכר יש מדד מסוי' דף, להון יש מדד ריאלי.

מדד אחיד לכל!

ממשלה העושה הכל להקטנת כוח-קנייה של השכר. שומרת היטב על כוח-הקנייה של ההון. בשנת 1974 בלבד השקיעו קרוב ל-2.5 מיליארד לירות ב' צמודים. כיום מגיע סך ההשקעות בצמודים למיניהם ל-76 מיליארד לירות. הממשלה לוח במעליההון כסף צמוד, מזרימה אותו אליהם חורח בצורת הלוואות לא-יצמדות!

על הלוואות לא צמודות לבדן מפסידה הממשלה כשני מיליארד לירות לשנה, סכום הזורם להעשרת מקבלי הלוואות. הישוב שנעשה הראה, כי עד כה שילמה הממשלה ריבית ופי' רשייהצמדה על הצמודים ושה ב' סך 50 מיליארד לירות, כאשר תשי' לזמים אזה פטורים ממס! מדי' שנה משלמת הממשלה קרוב ל-10 מיליארד לירות הפרשיהצמדה, הפטורים ממס! הפרשיהצמדה אזה משולמים מדי-חודש, ולא כמו תוספת-היוקר על השכר, המשי' תלמת פעם בחצי-שנה ולאחר ע' קורים.

לשם השוואה: כלל ההכנסה הלאומית היה, בשנת 1974, 44 מיליארד לירות, ה' מתחלקים ביחס של כ-45% לשכר והיתר להון. מכאן כי ההון נתנה בשנת 1974 מהכנסה השהה שליש בחלקן בהכנסה ה' לאומית. מקוורות של השקעות בצמודים למיניהם!

ועדת בן-שחר אינה יכולה להיכנס ל' שאלות פוליטיות כגון מי ירכיב את ה' מדד.

הדרך היחידה להסל את הקו השני של מתנגדי ההצעה, הרוצים לפספה ע'ידי מדד מעוקר לשכר רים, היא דרוש כי יהיה במדינה מדד אחיד ויחיד לכל: להון ולישכר. שיטה זו נהוגה מזה שנים כברזיל, ארץ מתפתחת בתנאי אינפלציה דומים כימעט לישראל. שם הנהיגה הממשלה מדד אחד קבוע, ואחת לחודש משנים לפיו את כלל התשלומים והתקבולים. השיטה פועלת ללא דופי — ואגב, גם החובות למס-ההכנסה משתנים עם עליית המדד. ההסתדרות וכל היצרנים הישרים במדי' נה צריכים להתארגן עכשיו במטרת אחת: להעביר את המלצות בן-שחר במלואן, תוך הפיכה טוטלית של מנגנון המיסוי ה' רקוב והרחקת ראשיו, כמו הממונה על ההכנסות משה גיורטר.

בלי הפיכה במינהל-הכנסות המדינה, יכשיח המנגנון את המס' קנות, למען חשכבות שאותן הוא משרת.